

ÚSMEV na dobrú noc

Láska, ľudskosť, úcta,
slušnosť vs VZDOR

Lucia Benková

Copyright © Lucia Benková 2017
Design © Tomáš Obert 2017
Illustrations © Lucia Benková 2017
Slovak edition © Lucia Benková 2017

ISBN: 978-80-972760-9-6

www.luciabenkova.com

© Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť mechanicky, elektronicky, fotokopírovaním prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Lucia Benková

ÚSMEV na dobrú noc

Láska, ľudskosť, slušnosť, úcta vs VZDOR

Ilustrovala
Lucia Benková

Vydavateľstvo a tlačiareň
OFSETKA Prievidza

OBSAH

	PREDSLOV	7
	O KNIHE	8
1	PADAJÚCA HVIEZDA (predstaviť sa vs nezdvorilosť)	10
2	PERINKA (povinnosť odpočinku vs samopašnosť)	15
3	LÍZANKA (slušnosť, zdravieť sa vs nevychovanosť)	20
4	ÚSMEV (ochrana životného prostredia vs neporiadnosť)	26
5	PLIENKA (prijatie skutočného veku vs túžba byť bábätko)	32
6	IHRISKO (pohyb vs lenivosť)	37
7	HRAD (podeliť sa vs lakomosť)	42

8	STRATENÁ LOPATKA (priznanie vs krádež)	47
9	STOLIČKA (odvaha vs strach z návštevy u zubára)	51
10	ŠKATUĽA (úcta k hračkám vs ľahostajnosť)	56
11	MAĽOVANKA (poprosiť a poďakovať vs neslušnosť)	61
12	LÍSTIE (poslušnosť vs nepočúvnosť)	66
13	DRACI (prijímanie potravy vs odmietanie)	71
14	PLETENÁ ČIAPOČKA (obliekanie vs trucovanie)	77
15	GOMBÍK (povinnosť ostať v posteli vs nevôľa)	82
16	PUKANCE (mier vs vojna)	87

PREDSLOV

Milí rodičia, poznáte to? „Nechcem! Nezem! Nepoviem! Neurobím!“ Zdá sa vám, že vás vaše ratolesti neposlúchajú? Dáva vám okolie taktne najavo, že vás váš drobček nerešpektuje a vy skáčete tak, ako vaše dieťa „píska“? Často sa ocitáte v situácii, keď správanie svojej ratolesti ospravedlňujete slovami: „dnes ešte nespal/a, preto je nervózny/a“ alebo „asi je hladný/á, preto je taký/á podráždený/á“.

Čo spôsobuje negativistické správanie dieťaťa, aj napriek tolkejšej láske, ktorú mu dávate? Skúste vaše dieťatko zoznámiť s kamarátom Čudovačikom, ktorý vám pomôže ľahko vysvetliť niektoré situácie, ktoré my dospelí vnímame ako samozrejmé. Prostredníctvom krátkych príbehov zajačika Čudovačika navedieme dieťa na pravidlá láskavého, ľudského, úctivého a slušného správania, aby jeho reakcie na každodenné situácie boli prirodzené a primerané. Pravdaže, nemožno očakávať, že trojročné dieťa bude reagovať v tej istej situácii rovnako ako päťročné. Dôležité je, že bude vedieť, ako sa v podobnej situácii správajú ostatní. Keď sa dieťa stretáva so situáciou, ktorú pozná, cíti sa bezpečne a vtedy sa mení aj jeho celkové sociálne správanie a postoj.

O KNIHE

Kniha pozostáva zo 16 edukačných rozprávok určených na čítanie pred spaním. Každá rozprávka prináša výchovný prvok. Autorka v knihe používa názorné problémové správanie s následným usmernením na korektné správanie. Používa výchovné metódy klarifikácie (objasňovania) a persuázie (presvedčania), a taktiež výchovné hodnotiace metódy formou odmeny. Čítanie je určené pre deti predškolského a raného školského veku. Súčasťou knihy je aj záložka stvárňujúca zajačika Čudovačika.

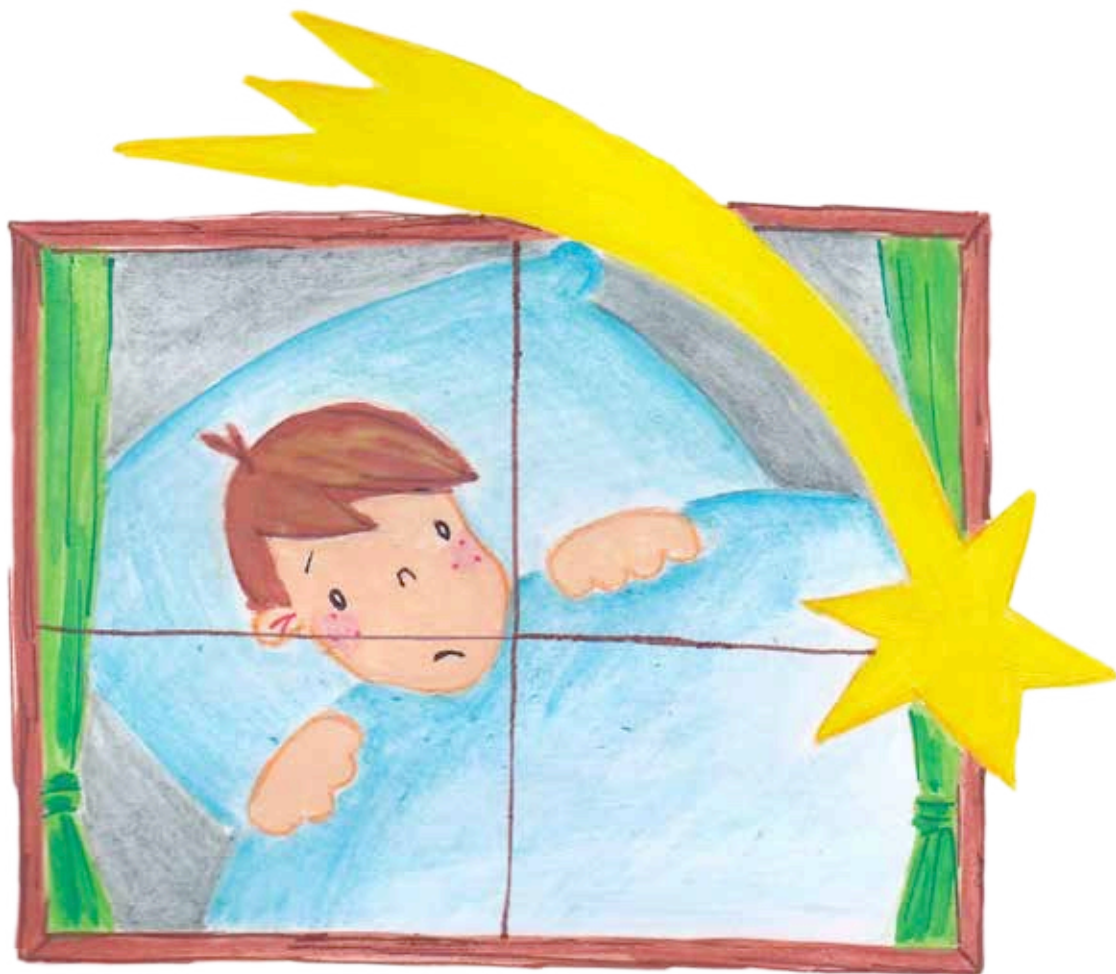
Hlavným hrdinom je nezbedný zajačik Čudovačik, ktorý k nám zavítal z Čudovakova. V Čudovakove neposlúchajú, a potom sa čudujú, prečo sa zajačiky neusmievajú. Chlapček učí zajačika pri hrách a radovánkach prekonať zajačikove negativistické správanie, upozorňuje zajka tiež na pravidlá láskavého, ľudského, úctivého a slušného správania. Aby bolo pre dieťa korektné správanie pútavejšie a ľahšie zapamätateľné, poučný text je písaný formou krátkej rýmovačky alebo porekadla. Na konci každého príbehu chlapček za vhodné správanie zajačika Čudovačika odmení prostredníctvom nemateriálnej odmeny.

Ako odmenu mu daruje úsmev a zároveň vyčarí úsmev aj na zajkovej tváričke. Deti sa môžu aktívne zapojiť do odmeňovania a zhodnotiť zajačikove správanie pomocou záložky zajačika Čudovačika. Záložka je obojstranná, jedna strana stvárňuje zajačika, ktorý sa čuduje, na druhej strane záložky je zajačik s úsmevom. Prostredníctvom možnosti odmeny deti upriamia pozornosť na výsledné správanie, ktoré je vždy správne, pretože, ako to už v rozprávkach býva, dobro víťazí nad zlom.

Kniha dáva priestor na zakomponovanie malého poslucháča priamo do deja príbehu, keďže chlapčeka môžete pomenovať menom vášho dieťaťa.

Čudovačik vám praje pekné čítanie
a dobrú noc, kamaráti!

1/ P ADAJÚCA HVIEZDA

Deň sa chýlil ku koncu. Vonku bola už skoro tma. Nebo pomaly začínalo žmurkať hviezdami. Oblokom, spod periny, očka malého chlapca hľadeli. Keď tu zrazu zazreli padajúcu hviezdu. Chlapček si rýchlo čosi zaželel.

Vtom otvorila sa veľká brána. Do chlapčekovej izby vošla žiara a kde sa vzal, tu sa vzal, malý zajačik tam zrazu stál.

„Heeeeeeeej, kde to som?“ začudovane sa spýtal zajačik. Poobzeral sa vôkol seba a povedal:

„Hm, pekná izba! Takže odteraz bývam tu?!“ vyriekol šibalským hláskom zajko.

„Ahoj! A ty si kto?“ prekvapene sa spýtal chlapček, no zajačik mlčal.

„Skadiaľ si sa tu nabral? Ako sa voláš?“ vypytoval sa chlapec zvedavo.

„Nepoviem!“ odvrkol zajačik.

Chlapček sa posadil vedľa zajka a zašeptal:

„Ak chceš, prezradím ti tajomstvo.“

„Tajomstvo? Aké?“ začudoval sa zajačik.

„Keď uvidíš padajúcu hviezdu, môžeš si niečo želať,“ povedal chlapček tajomne.

„Áno? A čo?“ pýtal sa zajačik začudovane.

„Niečo, po čom túžiš,“ odpovedal chlapček.

„Ja som si želal kamaráta, keď padala hviezda,“ tíško dodal. Zajačik sa radostne opýtal:

„Mohol by som byť ja tvojím kamarátom?“

Chlapček zobral zajačika do náručia a riekol:

„Áno, veľmi som si prial mať takého kamaráta, ako si ty, zajačik. A už mi konečne prezradíš, ako sa voláš? Teda, ak máš nejaké meno. **Vieš, ak chceš mojim kamarátom byť, mali by sme sa zoznámiť,**“ poznamenal chlapček.

Aj keď sa to zajkovi videlo čudné, prikývol.

„Volám sa zajačik Čudovačik a prišiel som z Čudovakova,“ predstavil sa zajačik Čudovačik.

„Čudovakovo? To je kde?“ zvedavo sa vypytoval chlapček.

„Čudovakovo sa nachádza v malom súhvezdí zajaca zvanom Lepus,“ ukázal zajačik prstíkom na jagavú oblohu.

„V Čudovakove sa nikdy neoznamujeme. A čuduj sa svete, ani nikoho neposlúchame. No čudné prečudné je, že sa v Čudovakove neusmievame,“ vysvetľoval zajačik Čudovačik začudovane.

Chlapček zajačika pozorne počúval a povedal:

„Nečuduj sa už toľko, Čudovačik! Preto sa neusmievate, lebo neposlúchate. Ale neboj sa, naučím ťa pekne sa správať a všade budeš úsmev rozdávať. Naučím ťa všetko, čo budeš potrebovať, aby ste sa v Čudovakove začali opäť usmievať. **S úsmevom je život**

krajší,“ vysvetľoval chlapček.

Keďže sa Čudovačik pekne predstavil, chlapček zajačika širokým úsmevom odmenil.

Vonku bola už naozaj tma, a tak si kamaráti popriali dobrú noc a spokojne zaspinkali.

Napočudovanie, Čudovačik sa celú noc usmieval od ucha k uchu.

KONIEC

2/ PERINKA

Prvá noc u chlapčeka bola plná pekných sníčkov. Ráno chlapček vyskočil z postele a zvolal:

„Čudovačik, vstávaj! Zober kriedy! Poďme kresliť!“

Zajačik Čudovačik opatrne vystrčil ňufáčik a rýchlo sa skryl späť pod perinu.

„Čudovačik? Ty sa bojíš? Vylez spod tej perinky! Nemusíš sa báť. Doma dávajú na nás pozor rodičia. Preto ich musíme poslúchať, vieš?“ vysvetlil chlapček.

„Rodičia? Poslúchať?“ čudoval sa zajačik Čudovačik.

Chlapček chytil zajačika za labku, zobral kriedy a nakreslil vonku na chodník dva velikánske úsmevy. Po chvíľke dokreslil aj postavy.

„Kto je to?“ náramne sa čudoval Čudovačik.

„To sú moji rodičia. Vždy, keď poslúcham, tak sa na mňa usmievajú,“ vysvetlil chlapček.

„Zajtra ťa s nimi zoznámim. Budú ťa ľúbiť rovnako, ako ľúbia mňa a môjho bračeka.“

Čudovačik s chlapčekom sa celý deň hrali a ani sa nenazdali, bol tu večer.

Chlapček si povzdychol:

„Už je veľmi neskoro. Je čas ísť pod perinku. **Každý večer, keď na oblohe vyjde mesiac a zasvietia hviezdičky, idú spinkať všetky detičky.**“

„Spinkať? A prečo?“ čudoval sa zajačik.

„Ale mne sa ešte nechce spať! Ja nejdem! V Čudovakove chodíme spinkať, keď sa nám zachce!“ protestoval zajačik.

„A čo robíte v noci?“ divil sa chlapček.

„Hráme sa!“ odpovedal zajačik jednoznačne.

Chlapček sa zamyslel a vysvetľoval:

„My sa hráme cez deň, keď svieti slniečko. V noci, keď vonku tma je a na oblohe hviezdy svietia, spinkáme. **Kto chce veľa sily mať, musí si aj pospinkať.** Deti spinkajú nielen v noci, ale aj poobede, aby načerpali silu a mohli sa opäť hrať.“

„Čudné,“ začudoval sa zajačik.

„Mne sa nechce spať! Nejdem spať! A nejdem!“ trucoval Čudovačik ďalej.

„To je škoda, chcel som ti na dobrú noc rozpovedať rozprávku o zajačikovi, ktorý sa volá presne ako ty,“ lamentoval chlapček.

„Jéj, rozprávky mám veľmi rád,“ potešil sa zajačik.

Prestal trucovať, ľahol si do postielky vedľa chlapčeka, prikryl sa perinkou a počúval.

„Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden zajačik, ktorý rád odvrával, a potom sa čudoval, že sa na neho nikto neusmial.“

Zajačik sa zatváril začudovane. Chvíľu rozmýšľal, po chvíľke sa zas čudoval:

„Čuduj sa svete, nevedel som, že spinkanie je také dôležité. Už nebudem odvrávať, keď budem mať ísť spať.“

Chlapček sa usmial a zajačika pochválil:

„Správne, Čudovačik. Už sa konečne usmej!“

Zajačik pokrčil noštek, prižmúril očká, našponoval ušká, nadvihol líčka, vyceril zúbky aaaaaaaa usmial sa.

Kamaráti sa usmievali na seba a nič viac im nebolo treba. Čochvíľa sladko zaspinkali.

KONIEC